

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 589
din 05.10.2022

Dosar nr: 122/ 2021

Petiția nr: 1051/09.02.2021

Petent:

Reclamat:

Obiect: Publicarea de către partea reclamată, a unor articole cu conținut discriminator la adresa petentului.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2.

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 1051/19.03.2021 a fost citat petentul iar prin adresa nr. 2206/19.03.2022 a fost citată partea reclamată, părțile fiind citate în vederea soluționării sesizării pentru termenul de audieri din data de 15.04.2021 (filele 8-10 la dosar). Părțile nu au fost prezente la ședința de audieri.

5. Având în vedere solicitarea petentului înregistrată cu nr. 5850/04.08.2021, s-a dispus recitarea părților, acestea fiind citate pentru ședința de audieri din data de 12.10.2021 (filele 16-21 la dosar). Părțile au fost prezente la ședința de audieri.

6. Partea reclamată nu a comunicat un punct de vedere la dosar.

7. Petentul nu a mai depus la dosar note/concluzii scrise sau alte documente în susținerea celor menționate în petiție.

8. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

9. Petentul sesizează Consiliul cu privire la o posibilă faptă de discriminare arătând următoarele:

9.1. S-a constatat distribuirea, la data de 29 ianuarie 2021, pe pagina de Facebook personală a părții reclamate, a unei postări cu un conținut discriminator la adresa petentului.

10. În fapt, petentul arată următoarele:

10.1 Acesta citează mesajul postat de partea reclamată pe pagina personală de Facebook din care se remarcă următoarele mențiuni referitoare la petent: *"sedința...condusă în mod abuziv și cu practici specifice clanurilor interlope, de PSD-(petent)"* și *"nu accept...practicile de șantaj ale PSD (petentul), care folosește funcționarii din Primărie pentru jocurile lui politice, o tergiversare, prin vacantarea unui post de consilier pe care l-a ținut în permanență neocupat, momentul alegerii viceprimarilor până i-a reușit șantajul"*.

10.2 Petentul aduce în vedere dispozițiile art.15 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, care reglementează și recunoaște dreptul la demnitatea persoanei astfel: *"Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă nationalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia."*

10.3 Așadar, petentul susține că apelativele pe care partea reclamată le-a utilizat la adresa sa îl discriminează în fața cetățenilor prin prezentarea ca adevărate a unor pretense fapte care nu au suport real și pentru care nu există o hotărâre de condamnare în acest sens, dar și prin atribute precum "clan interlop" care îl supun pe petent la un tratament injust din prisma funcției pe care acesta o deține, față de alți primari, în general.

10.4 Petentul consideră că i-au fost încălcate dreptul la onoare, la demnitate și la viață privată prin manifestările părții reclamate, conținutul de informații cuprinse în articole constituind acuzații publice și nefondate la adresa petentului, care îl supun unui tratament injust.

11. Petentul consideră că funcția pe care a dobândit-o este asociată cu fapte de natură penală săvârșite de către alte persoane care au deținut funcții asemănătoare. Afirmațiile adresate petentului, faptul că a fost acuzat de fapte ilegale pe care nu le-a săvârșit și pe care partea reclamată nu le poate proba îl identifică pe petent ca un infractor și instigă cititorii la ură.

12. De asemenea, petentul consideră că funcția pe care a dobândit-o pe baza mandatului încredințat de către cetățeni, este periclitată deoarece informațiile publicate prin articol aduc un stigmat și pot pierde încrederea cetățenilor care l-au investit cu această funcție.

13. Petentul consideră că afirmațiile publicate sunt de natură să determine personalul din cadrul primăriei și al altor instituții publice, familia, prietenii și oamenii din jurul lui, precum și comunitatea locală a sectorului 4 să își ridice semne de întrebare cu

privire la caracterul și probitatea lui morală, precum și la activitatea pe care acesta o desfășoară.

14. Petentul consideră că modalitatea de exprimare care îi este adresată este discriminatorie și de natură a produce revolta celor care i-au acordat un vot de încredere. A fi primar nu înseamnă că ești corupt, nu înseamnă că ești mafiot, nu înseamnă că ești interlop și nu înseamnă că ești infractor iar afirmațiile adresate acestuia și acuzațiile de natură penală care îl identifică pe acesta cu un infractor doar pentru că este primar, sunt, în opinia petentului, de natură a instiga cititorii la ură împotriva lui.

15. În opinia petentului, afirmațiile publicate de partea reclamată constituie imputări ale unor fapte determinate și care trebuie să aibă un minim de probe pentru a se aduce acuzații de fapte ilegale, modalitatea de exprimare a părții reclamate fiind de natură a prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară și dreptul la imagine ale petentului.

16. Astfel, petentul consideră că libertatea de exprimare nu poate depăși limitele impuse de situații precum prevenirea încălcării drepturilor altora. Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la imagine și trebuie în mod imperios să existe un echilibru între libertatea părții de exprimare și dreptul celeilalte părți la viața privată.

17. În susținerea plângerii sale, petentul a depus la dosar o copie a postării părții reclamate (filele 5-6 la dosar).

18. Petentul nu a mai depus la dosar alte documente, note sau concluzii scrise în susținerea celor menționate în petiție.

Susținerile părții reclamate

19. Partea reclamată nu a depus la dosar un punct de vedere sau note scrise referitor la susținerile petentului.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;

- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;

- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;

- existența unui criteriu de discriminare;

- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;

- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la speță

20. **În fapt**, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra limitei libertății de exprimare fiind supuse analizei postările părții reclamate la adresa petentului, efectuate prin intermediul rețelei de socializare Facebook, articole care conțin posibile afirmații cu conținut discriminator și posibile acuzații denigratoare la adresa petentului.

21. **În drept**, examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director urmează a analiza modul în care articolele postate de reclamat, mesajele transmise de aceste postări, precum și eventuale comentariile survenite pe marginea postărilor, ar fi putut aduce atingere dreptului de imagine al petentului, prin lezarea demnității, astfel cum prevede art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată.

22. În soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

➤ art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

➤ art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

➤ art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare OG nr. 137/2000).

23. Pe fond, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile părții reclamate, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

24. Având în vedere necesitatea analizei limitei dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate, Colegiul director s-a raportat la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) prin care s-a stabilit un set de condiții pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, elemente analizate în fiecare caz în parte adus la cunoștința CNCD.

25. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- să urmărească un scop legitim,
- să fie necesară într-o societate democratică și
- să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

26. Prima cerință, cea a *existenței unei prevederi legale*, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2, alin. (1) coroborat cu art. 15 din OG nr. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2, alin. (8) din OG nr. 137/2000 potrivit căruia „*prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație*”. Apreciam că ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

27. Raportat la scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane.

28. Protecția demnității unei persoane sau a unor grupuri constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile din mesajele postate, obiect al prezentei sesizări, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul categoriei sociale, ori
- un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane legat de apartenența la un grup – astfel cum prevede art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată.

29. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

30. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „*este necesară într-o societate democratică*”.

31. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „*relevante și suficiente*” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „*nevoi imperioase*” („*pressing social need*”).

32. Identificarea unei „*nevoi imperioase*”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „*nevoi imperioase*” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, *Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole*, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.) În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o

„margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

33. Necesitatea restrângerii într-o societate democratică este elementul cel mai subiectiv în analiza CEDO. Având în vedere acest fapt, CEDO a elaborat un set de principii aplicabile în domeniu, dintre care sunt redate cele ce urmează:

a) libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale societății democratice și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale;

b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indifferente, ci și cele care offensează, șochează sau incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângeri trebuie stabilită în mod convingător;

c) exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități.

34. În scopul de a determina dacă substraturile articolului publicat și a mesajului comunicat prin articolul distribuit de partea reclamată prin intermediul rețelei de socializare Facebook (obiect al prezentei sesizări), constituie instigare la ură prin care se încalcă dreptul la demnitate al persoanei publice, Colegiul director va examina: *obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul afirmațiilor, rolul în societate al persoanei, autorul articolului publicat.*

Obiectivul urmărit de reclamată

35. Obiectivul urmărit de partea reclamată este important: a dorit aceasta să disemineze prin publicarea opiniei sale în articol și informarea publicului cu privire la un subiect ori a dorit să prezinte persoana (petentul) într-o ipostază degradantă?

În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părții reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

36. Colegiul director apreciază că, în speță, postarea articolului părții reclamate prin intermediul paginii de socializare Facebook a avut rolul de a informa publicul cu privire la activitatea persoanei publice din prisma funcției acesteia, scopul fiind să indice unele elemente individualizate din perspectiva activității de primar al sectorului 4.

Contextul în care a fost făcută afirmația

37. Afirmațiile au fost făcute într-un articol postat de partea reclamată prin intermediul site-ului de socializare Facebook, la data de 29 ianuarie 2021.

38. Partea reclamată își exprimă propria opinie la adresa unor persoane și a unor formațiuni politice care participă la ședința consiliului local, în ceea ce privește o anumită atitudine din partea acelor persoane, scopul fiind exprimarea unor păreri proprii privind alegerea și modalitatea de alegere a unor persoane în funcții de conducere.

39. Astfel, Colegiul director nu poate decât să constate faptul că în prezenta cauză nu s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică cu privire la opțiunea părții reclamate, neaducând atingere persoanei (petentului) dintr-o anumită latură contextuală, conținutul declarațiilor fiind unul politic.

Conținutul afirmației

40. Partea reclamată a postat un mesaj la data de 29 ianuarie 2021, prin intermediul paginii de socializare Facebook, articol ce prezintă un eveniment perceput ca politic, materialul postat fiind susținut la nivel propriu de către autor.

Redăm mai jos mesajul postat de partea reclamată:

Din calitatea mea de președinte al organizației PNL Sector 4, imediat după ce s-a încheiat ședința de Consiliu Local de la Sectorul 4 condusă, în mod abuziv și cu practici specifice clanurilor interlope, de PSD-Băluță, am convocat Biroul Politic al PNL Sector 4 pentru a propune excluderea din partid a consilierului local

Nu accept nicio zi această situație. Nu mă interesează slăbiciunile, de orice natură ar fi ele, ale unei persoane și nici practicile de șantaj ale PSD., care folosește funcționarii din primărie pentru jocurile lui politice, a tergiversat, prin vacantarea unui post de consilier pe care l-a ținut în permanență neocupat, momentul alegerii viceprimarilor până i-a reușit șantajul. Lucrurile se vor lămurii în viitor.

Știu că această situație afectează credibilitatea tuturor membrilor corecți din PNL care au muncit după schimbarea conducerii de la nivelul capitalei. În ceea ce mă privește și raportat la această situație, decizia este simplă și fermă și o voi susține în fața Biroului Politic convocat la începutul săptămânii viitoare. Cer excluderea lui ... din PNL și vom acționa până la retragerea lui din Consiliul Local. PNL Sector 4 a depus deja contestație la Prefect pentru anularea deciziei de Consiliu Local de astăzi privind alegerea viceprimarilor câtă vreme procedura de vot, dubioasă, decisă exclusiv de primarul PSD, nu a fost supusă la vot, ci impusă consilierilor.

Voi mobiliza întreaga organizație pentru ca .. să nu exercite funcția de Viceprimar pe care a obținut-o, din orice motiv ar fi, cu prijinul PSD, acesta la rândul lui votând propunerea pentru al doilea viceprimar făcută de PSD. Dreapta a câștigat majoritatea, oricât de fragilă, în consiliul local al sectorului 4 și din respect pentru votanți, vom repune lucrurile în ordine.

Sunt omul care nu acoperă problemele. Le rezolvăm cu fermitate și vom readuce deciziile din administrația sectorului 4 la dispoziția cetățenilor. Cu practici corecte, nu cu înțelegeri și șantaj.

Rolul în societate al persoanei, autor al afirmațiilor

41. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului textului din articolul supus controlului este determinantă. Autorul postării mesajului este politician, președinte al organizației PNL Sector 4, cu o carieră politică apreciată, fiind o persoană implicată în activitatea comunității din care face parte.

42. Libertatea de exprimare este prețioasă pentru orice persoană dar, în mod deosebit, are un caracter indispensabil pentru persoanele care sunt în categoria formatorilor de opinie, cu o vastă activitate în domeniul politic. Este esențial pentru aceste persoane să evite comentariile care pot răspândi și pot conduce la creșterea intoleranței

atunci când se exprimă în spațiul public.

Modul în care au fost făcute afirmațiile

43. Colegiul director urmează a analiza modul în care au fost făcute afirmațiile și comentariile din postarea respectivă.

Articolul părții reclamate postat pe rețeaua de socializare Facebook are un subiect abordat din punct de vedere politic. Deși afirmațiile nu au fost de o manieră tocmai potrivită în context, cu privire la subiectul abordat, mesajul postat prezintă o percepție personală a autorului, surpinsă din perspectiva proprie, reclamatul prezentând un punct de vedere și susținând la nivel propriu evenimentul petrecut în cadrul ședinței de Consiliu Local al Primăriei sector 4. Articolul este subiectiv, fiind o relatare din prisma proprie a autorului, evenimentul fiind prezentat din perspectiva acestuia, așa cum a considerat că este de interes pentru urmăritorii săi, care constituie un public restrâns.

44. Colegiul director apreciază că exprimările folosite și mesajul transmis prin textul postat nu sunt dintre cele mai favorabile însă declarațiile din articolul reclamatului nu sunt de natură a atinge o limită prin care să se încalce un drept fundamental, **încât dreptul la libertatea de exprimare să devină secundar.**

45. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care aceasta o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, *chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se „hrănește” din libertatea de exprimare* (ibidem, pct. 66). Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul declarației este un autor cunoscut/o persoană politică, opiniile formulate având un larg impact.

46. Totuși, o ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit, caz în care nu se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare. Reiterăm faptul că este esențial pentru persoanele cu activitate în domeniul politic ca atunci când se exprimă în public, să manifeste o responsabilitate corespunzătoare poziției lor.

47. În luarea deciziei Colegiul director se raportează la art. 30 din Constituția României care asigură libertatea de exprimare și prevede, în același timp, și limitele acestei libertăți.

O ingerință a statului ar fi fost justificată dacă ar fi existat orice element de incitare expresă la ură pe criteriul identificat de petent, în speță cu privire la funcția de primar pe care acesta o deține politic. Cerința manifestării comportamentului părții reclamate în public, de natură a aduce atingere demnității umane îndreptat împotriva unei persoane și legat de apartenența acesteia la un anumit partid politic, nu este îndeplinită în cauză.

Afirmațiile reclamate au avut în vedere descrierea unor anumite categorii de persoane și organizații politice, respectiv portretizarea celor care fac parte dintr-o anumită formațiune politică din care generic face parte și persoana menționată. Conținutul declarațiilor este unul politic, exprimarea fiind una mai permisivă în ceea ce privește declarațiile politice.

Concluzii

48. Colegiul director reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și pluraliste. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

49. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică (CEDO, Lingens c. Austriei).

50. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că „libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

51. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. Exprimarea liberă a opiniilor reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

52. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de partea reclamată, conținutul mesajului transmis, contextul în care a avut loc distribuirea acestuia, rolul în societate al persoanei, autor al articolului, Colegiul director constată că în speță „nu este necesară într-o societate democratică” o ingerință în libertatea de exprimare, fapta sesizată nu constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2, alin. (1) și art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2, alin. (1) coroborat cu art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată, se încadrează în limitele libertății de exprimare, fapta nu a fost săvârșită în public.

2. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 05.10.2022 au fost:

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 20.12.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.